

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Συνέχεια· ἴδε σελ. 245

«Μπρά! ἡσυχάσατε παρακαλῶ!.. εἶναι θάλασσα καὶ θὰ κάμετε μίαν τρύπα εἰς τὸ νερό!» ἀνέκραζεν ἐκ νέου ὁ Δὴν Τούδριγκ, θορυβωδῶς ἐπιδοκιμασθεὶς ὑπὸ τῶν συναδέλφων του.

«Ὁχι, κύριε, ἀπάντησε ζωηρῶς ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ὅχι θάλασσα, ἀλλὰ ἡπειρος ὑπάρχει ἐκεῖ, ὁροπέδιον ὅπερ ἀνυψοῦται—πιθανῶς ὅπως ἡ ἔρημος τοῦ Γόβι ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ—μέχρι τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιομέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εὐκόλως καὶ λογικῶς δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῶν ὁμῶρων χωρῶν τῶν ὁποίων εἶναι ἀπλῆ προέκτασις τὸ πολικὸν ἔδαφος. Ὁ Νορδενσκιόλδ, ὁ Πήρου, ὁ Μακκίγχαρδ κατὰ τὰς ἐξερευνησεις των ἐβεβαίωσαν ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς Γροιλλανδίας ὑψοῦται πρὸς βορράν. Εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν ἐξήκοντα χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς νήσου Δίσκαι τὸ ὕψος αὐτῆς ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης εἶνε δύο χιλιάδων τριακοσίων μέτρων. Ἄν λοιπὸν λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ὡς καὶ τὰ εὐρεθέντα ἐντὸς τῶν προκρινίων πάγων διάφορα προϊόντα φυτικὰ καὶ ζωϊκὰ, ὡς σκελετοὺς μαστοδόντων, ὀδόντας κοινούς καὶ ἀμυντηρίους ἐλεφάντων, στελέχη κωνοφόρων, πειθόμεθα ὅτι ἡ ἡπειρος ἐκείνη ὑπῆρξεν ἄλλοτε γῆ εὐφορος κατοικουμένη ὑπὸ ζώων βεβαίως, πιθανῶς δὲ καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων· ὅτι ἐντὸς αὐτῆς κατεχώσθησαν τὰ πυκνὰ δάση τῶν προϊστορικῶν περιόδων, σχηματίσαντα τ' ἀνθρακικὰ κοιτάσματα, τὰ ὅποια θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐξορύξωμεν. Ναί! ἡπειρος ἐκτείνεται περὶ τὸν Πόλον, ἡπειρος παρθένος, μὴ πατηθεῖσα ὑπὸ ἀνθρώπου καὶ ἐπ' αὐτῆς μέλλομεν ν' ἀνυψώσωμεν τὴν σημαίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς!»

Βροντώδεις ἐπευφημῖαι συνάδεδυσαν τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ ῥήτορος.

Ὅταν δ' αἱ τελευταῖαι ἀπηχῆσεις αὐτῶν ἐσβέσθησαν εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς πλατείας ἠκούσθη ἡ ὀξεῖα φωνὴ τοῦ ταγματάρχου Δόνελαν λέγουσα:

«Ἐπτά λεπτά παρῆλθον ἤδη ἀπὸ τὰ δέκα ὅσα μᾶς ἐχρειάζοντο διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν Πόλον!

—Εἰς τρία λεπτά θὰ φθάσωμεν,» ἀπάντησε ψυχρῶς ὁ πρόεδρος Βαρβικάν.

Καὶ ἐξηκολούθησεν:

«Ἄλλ' ἂν τὸ κτῆμα τῆς ἐταιρίας εἶναι ἡπειρος καὶ ἂν ὡς ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν ἡ ἡπειρος αὕτη εἶναι ὑψηλότερα τῆς θαλάσσης οὐδὲν ἥττον βέβαιον εἶναι ὅτι καλύπτεται ὑπὸ προκρινίων πάγων καὶ εἶναι πεφραγμένη δι' ἀδιαβάτων παγοβούνων ὑπὸ τοιοῦτους δ' ὅρους

ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς θὰ ᾔτο δύσκολος...

—Ἀδύνατος! εἶπεν ὁ Γιάν Χάραλδ, δούς μείζονα ἔμφασιν εἰς τὴν παρατήρησίν του ταύτην διὰ ζωηρὰς χειρονομίας.

—Ἀδύνατος, ἔστω! ἀπεκρίθη ὁ Ἰμπεῦ Βαρβικάν. Ἄλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐνετείναμεν ὅλας τὰς προσπάθειάς μας ὅπως τὴν καταστήσωμεν δυνατήν. Καὶ ὅχι μόνον δὲν θὰ ἔχωμεν τοῦ λοιποῦ ἀνάγκην πλοίων ἢ ἐλκύνων ὅπως μεταβῶμεν εἰς τὸν Πόλον, ἀλλὰ διὰ τῶν ἡμετέρων μεθόδων ἢ τῆζις τῶν πάγων, καὶ τῶν παλαιῶν καθὼς καὶ τῶν νέων, θὰ συντελεσθῇ ὡς διὰ γοητείας, χωρὶς νὰ δαπανήσωμεν πρὸς τοῦτο οὐδὲ ἓν δολλάριον ἐκ τοῦ κεφαλαίου μας, χωρὶς νὰ χάσωμεν οὐδὲ μίαν στιγμὴν ἐκ τῆς ἐργασίας μας!»

Σιγὴ ἀπόλυτος ἐπεκράτησε τότε· ἦτο φανερόν ὅτι ἐφθασεν ἡ *ψυχολογικὴ* στιγμὴ, κατὰ τὴν λεπτὴν παρατήρησιν ἣν ὁ Δὴν Τούδριγκ ἐψιθύρισε εἰς τὸ ὅτιον τοῦ Ἰακώβου Γιάνσεν.

«Κύριοι ἐπανάλαβεν ὁ πρόεδρος τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, ὁ Ἀρχιμήδης ἐζήτει μόνον ποῦ νὰ σταθῇ, διὰ νὰ κινήσῃ τὸν κόσμον. Λοιπὸν! τὸ ζητούμενον ὑπ' αὐτοῦ στήριγμα ἡμεῖς τὸ εὐρομεν! τὸν μοχλὸν τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀνάγκην ὁ μέγας Συρακούσιος γεωμέτρης ἡμεῖς τὸν κατέχομεν! Εἴμεθα λοιπὸν εἰς θέσιν νὰ μετατοπίσωμεν τὸν Πόλον!...

—Νὰ μετατοπίσετε τὸν Πόλον!... ἀνέκραξεν ὁ Ἐρικ Βάλδεναν.

—Ὁχι νὰ μὴ τὸν φέρετε καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν! ἀνεφώνησεν ὁ Γιάν Χάραλδ.

Προφανῶς ὁ πρόεδρος Βαρβικάν δὲν ἠθελεν ἀκόμη νὰ διευκρινήσῃ τὸ πρᾶγμα, διότι ἐξηκολούθησε λέγων:

«Τὸ δὲ στήριγμα ἐκεῖνο...

—Μὴ τὸ εἶπετε!.. Μὴ τὸ εἶπετε!.. ἀνέκραξεν εἰς τῶν παρευρισκομένων διὰ βροντώδους φωνῆς.

—Ὁ δὲ μοχλὸς ἐκεῖνος...

—Μὴ φανερώσετε τὸ μυστικόν!... μὴ! ἀνέκραξαν διὰ στεντορείας φωνῆς οἱ πλείστοι τῶν ἀκροατῶν.

—Δὲν θὰ τὸ φανερώσωμεν! εἶπε πρὸς ὅσον Βαρβικάν.

Εὐνόητον εἶνε ὅπόσον ἡ ἀπάντησις αὕτη παρῶνε τοὺς Εὐρωπαϊοὺς ἀντιπροσώπους, ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις των ὁ ῥήτωρ δὲν ἠθέλησε τίποτε περισσώτερον νὰ γνωστοποιήσῃ, περιορισθεὶς μόνον νὰ προσθέσῃ:

«Ἡδὴ θέλω σᾶς ἀνακοινώσῃ τὰ ἐξαγόμενα τῆς μηχανικῆς ἐργασίας, — ἐργασίας πρωτοφανοῦς καὶ πρωτακούστου εἰς τὰ χρονικὰ τῆς

βιομηχανίας, — τὴν ὁποίαν πρόκειται ν' ἀνα-
λάβωμεν καὶ ἀποπερατώσωμεν, διὰ τῆς συνδρο-
μῆς τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων σας.

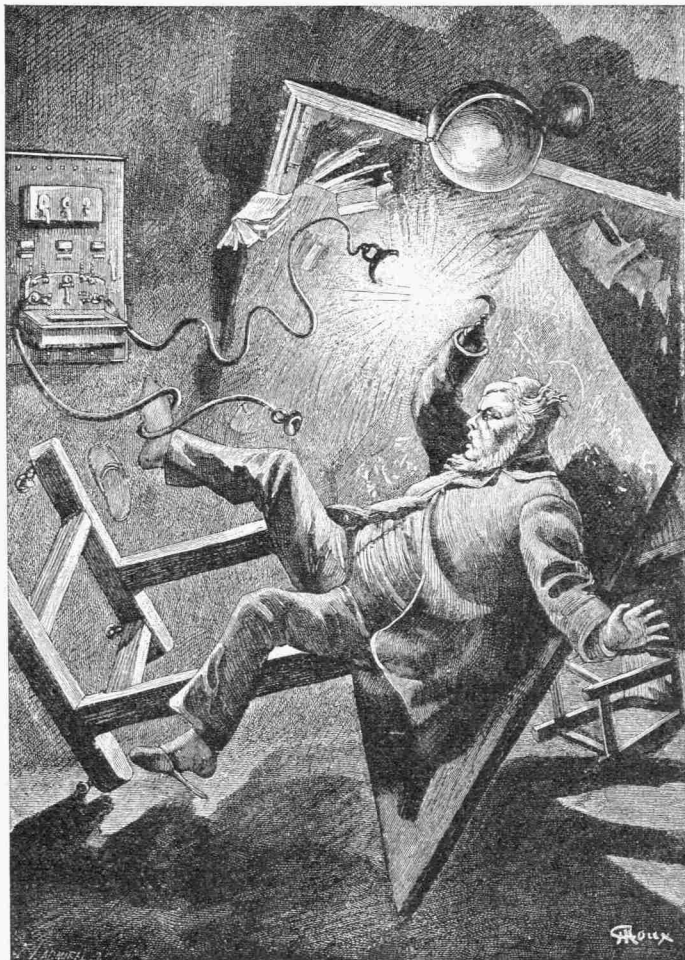
— Ἀκούσατε! ἀκούσατε! »

Ἡ παρακείμευσις ἦτο περιττὴ διότι πάντες
ἐνέτειναν τὰ ὦτα.

« Καὶ ἐν πρώτοις, ἐξηκολούθησεν ὁ πρόεδρος
Βαρβικάν, ἡ ἀρχικὴ ιδέα τοῦ ἡμετέρου ἔργου
ὀφείλεται εἰς ἓνα τῶν σοφωτάτων, τῶν ἐπιφα-

— Ζήτω, ζήτω ὁ Μάστων! » ἀνέκραξεν
ὅλη ἡ συνέλευσις, ἡλεκτρισθεῖσα ἐκ τῆς παρου-
σίας τοῦ ἐξόχου, ἀλλὰ καὶ πικρὰ δόξου τοῦτου
προσώπου.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ συγκίνησις ἣν ἡ μί-
στρες Εὐαγγελία Σκόρβιτ ἠσθάνθη ἀκούσασα
τάς ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου μαθηματικοῦ ἐπευφημίας,
αἵτινες εὐφροσύνως ἀντήχησαν μέχρι τῶν μυ-
χιατικῶν τῆς καρδίας αὐτῆς.

Ὁ I. T. Μάστων ἀνετράπη καὶ προσέκρουσεν εἰς τὸν μαυροπίνακα (σελ. 235).

νεστάτων καὶ τῶν μάλιστα εἰς τὸν σύλλογον
ἀφωσιωμένων συναδέλφων μας. Εἰς τοῦτον δ'
ἐπίσης ἀνήκει καὶ ἡ δόξα τῆς διατυπώσεως ὅλων
τῶν ὑπολογισμῶν, οἵτινες κατέστησαν δυνατὴν
τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ιδέας, διότι ἡ
μὲν ἐκμετάλλευσις τῶν πολικῶν λιθανθρακῶνων
εἶνε ἀπλὴ παιδιὰ, ἀλλ' ἡ τοῦ πόλου μετατό-
πισις ἦτο πρόβλημα, τοῦ ὁποίου ἡ λύσις μόνον
διὰ τῆς ἀνωτέρας μηχανικῆς ἦτο δυνατὴ. Διὰ
τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἐζητήσαμεν τὴν συνδρομὴν
τοῦ I. T. Μάστωνος, τοῦ ἀξιοτίμου γραμματέως
τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου.

Ἐκεῖνος δὲ μετριοφρόνως περιωρίσθη νὰ κλίνη
ἡρέμα τὴν κεφαλὴν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ νὰ
χαιρετίσῃ διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ἀγκίστρου τοῦ τὴν
ἐνθουσιῶσαν συνέλευσιν.

« Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἀκόμη, ἀγαπητοὶ μέτο-
χοι, τοῦ μεγάλου συλλαλητηρίου, ἐπανελάθεν
ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ὅπερ ἐώρτασε τὴν εἰς
Ἀμερικὴν ἔλευσιν τοῦ Γάλλου Μιχαὴλ Ἀρδάν,
ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μας διὰ
τὴν Σελήνην.... »

Ὁ παράδοξος Γιαγκῆς ὠμίλει μετὰ τσαού-
της ἀφελείας περὶ τοῦ ταξιδίου ἐκείνου, ὡς ἂν

ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῆς μεταβάσεως ἀπὸ Βαλτιμόρης εἰς Νέαν Ὑόρκην.

«... ὁ I. T. Μάστων εἶπεν: "Ἄς ἐπινοήσωμεν μηχανάς, ἃς εὖρωμεν τὸ κατὰλληλον ὑπομόχλιον καὶ ἃς μετακινήσωμεν τὸν ἄξονα τῆς Γῆς — Μάθετε λοιπὸν πάντες ὅσοι με ἀκούετε τὴν στιγμήν ταύτην ὅτι αἱ μηχαναὶ ἐπινοήθησαν, τὸ ὑπομόχλιον εὗρέθη, πᾶσαν δὲ τὴν δύναμιν ἡμῶν θὰ καταβάλλωμεν εἰς τὴν μετατόπισιν τοῦ γηίνου ἄξονος!"»

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἡ συνέλευσις διετέλεσεν ὑπὸ τὸ κράτος καταπλήξεως, δυναμένης νὰ μεταφρασθῇ μόνον διὰ τῆς χυδαίας ἀλλ' εἰκονικωτάτης φράσεως: «Τὸ παραξεκοντάκιασες!»

«Πῶς; ἔχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ μετατοπίσετε τὸν ἄξονα; ἀνεφώνησεν ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν.

— Μάλιστα, κύριε, ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, ἡ μᾶλλον ἔχομεν τὸ μέσον νὰ δημιουργήσωμεν νέον ἄξονα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ τελεῖται τοῦ λοιποῦ ἡ ἡμερησία κίνησις τῆς γῆς.

— Νὰ μεταβάλετε τὴν περιστροφικὴν κίνησιν τῆς γῆς! ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ συνταγματάρχης Καρκῶφ, τοῦ ὁποίου ἀπήστραψαν οἱ ὀφθαλμοί.

— Βεβαιότατα καὶ χωρὶς νὰ μεταβάλλωμεν τὴν διάρκειαν αὐτῆς! ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν. Σκοποῦμεν ἀπλούστατα νὰ μετατοπίσωμεν τὸν Πόλον σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐβδόμηκοστῆς ἐβδόμης μοίρας εἰς τρόπον ὥστε ἡ Γῆ νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τὸν πλανήτην Δία, τοῦ ὁποίου ὁ ἄξων εἶνε σχεδὸν κάθετος ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς τροχιάς του· ἡ δὲ κατὰ εἰκοσι τρεῖς μοίρας καὶ εἰκοσι ὀκτὼ πρῶτα λεπτὰ μετατόπισις αὕτη τοῦ ἄξονος θ' ἀρκέσῃ ὅπως τὸ ἡμέτερον πολικὸν κτῆμα δεχθῇ ποσότητα ἡλιακῆς θερμότητος ἱκανὴν νὰ τήξῃ τοὺς ἀπὸ χιλιᾶδων αἰῶνων συσσωρευμένους ἐκεῖ πάγους.»

Ἡ συνέλευσις ἠκροῶτο μετ' ἀγωνίας, οὐδεὶς δ' ἐφάντασθη νὰ διακόψῃ τὸν ῥήτορα, οὐδὲ ἂν δι' ἐπευφημίας. Τοὺς πάντας εἶχε σαγηνεύσῃ ἡ εὐφρεστάτη καὶ ἀπλουστάτη συνάμα ιδέα ἐκείνη τῆς μετατοπίσεως τοῦ ἄξονος περὶ τὸν ὁποῖον κινεῖται ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα.

Οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι ἀντιπρόσωποι κατὰ πληκτοί, ἐνεοὶ καὶ αὐτόχρημα ἐκμηδενισμένοι διέτλουν βωβοὶ καὶ παραζαλισμένοι.

Ἀλλὰ παγωδέστατα ἀντήχησαν χειροκροτήματα ὅτε ὁ πρόεδρος ἐπέρκεν τὸν λόγον του διὰ τοῦ ἐπομένου ὑψηλοῦ ἐν τῇ ἀπλότητί του συμπεράσματος:

«Λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἥλιος θ' ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα νὰ διαλύσῃ τοὺς πάγους, τοὺς παγετῶνας καὶ τὰ παγόβουνα, καὶ νὰ καταστήσῃ ἐφικτὴν τὴν προσέγγισιν τοῦ Πόλου!

— "Ὡστε ἠρώτησεν ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Πόλον, ὁ Πόλος θὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτόν;

— Ἀκριβῶς!» ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν!

Η'.

"Ὅπου γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀφομοιώσεως τῆς Γῆς πρὸς τὸν Δία.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐνθουσιώδη πρότασιν τοῦ I. T. Μάστωνος περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄξονος τῆς Γῆς, τόσον ἐπικαίρως μνημονευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, εἶχε δώσῃ ὁ τολμηρὸς καὶ μεγαλεπίβολος ἐκεῖνος Γάλλος, ὁ Μιχαὴλ Ἀρδάν, εἰς ἐκ τῶν ἡρώων τοῦ Ταξειδίου ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς τὴν Σελήνην, ὁ τοῦ προέδρου Βαρβικάν καὶ τοῦ λοχαγοῦ Νίκολ σύντροφος, ὅστις κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν του γεγόμενον συλλαλητήριον εἶχε τονίσῃ διθυραμβικὸν ὕμνον ὑπὲρ τοῦ σπουδαιοτάτου πλανήτου τοῦ ἡμετέρου συστήματος. Ἐν τῷ πανηγυρικῷ του ἐκείνῳ δὲν παρέλιπε νὰ ἐξάρῃ τὰ ἰδιαίτερα πλεονεκτήματα τοῦ πλανήτου ἐκείνου. Ὅθεν κατὰ τὸ πρόβλημα, ὅπερ ἔλυσεν ὁ ἐξοχος μαθηματικὸς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, νέος ἄξων περιστροφικῆς κινήσεως ἐμελλε νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸν παλαιόν, περὶ τὸν ὁποῖον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου στρέφεται ἡ Γῆ, περιπλέον δὲ ὁ ἄξων οὗτος θὰ ἦτο κάθετος ἐπὶ τῆς τροχιάς της. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἡ κλιματολογικὴ κατάσταση τοῦ παλαιοῦ Βορείου Πόλου θὰ ἐγένετο ἀκριβῶς ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ Τρόνδεμ ἐν Νορβηγίᾳ κατὰ τὸ ἔαρ. "Ὡστε ὑπὸ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ὁ παλαιοκρυσταλλικὸς θώραξ τοῦ πόλου ἐμελλε νὰ διαλυθῇ αὐτομάτως, ἐνῶ συγχρόνως ἡ κλιματολογικὴ διαίρεσις τοῦ ἡμετέρου πλανήτου θ' ἀφωμοιοῦτο πρὸς τὴν τοῦ Διός.

Πραγματι ἡ κλίσις τοῦ ἄξονος τοῦ πλανήτου τούτου, ἡ ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ γωνία ἡ σχηματιζομένη ἐκ τοῦ ἄξονος καὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐκλειπτικῆς αὐτοῦ εἶναι 88° 16'. Ἐὰν ἡ κλίσις αὕτη εἶχε μίαν μοῖραν καὶ 47 πρῶτα λεπτὰ περιπλέον, ὁ ἄξων τοῦ Διός θὰ ἦτο μαθηματικῶς κάθετος ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς περὶ τὸν ἥλιον τροχιάς του.

Ἀνάγκη ὅμως νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὅτι ἡ ἀπόπειρα εἰς τὴν ἐμελλε νὰ προβῇ ἡ νέα Ἑταιρία πρὸς τροποποίησιν τῶν σημερινῶν νόμων τῆς κινήσεως τῆς Γῆς δὲν ἔτεινε, κυρίως εἰπεῖν, εἰς τὴν μεταστροφὴν τοῦ γηίνου ἄξονος. Τοιοῦτο ἀποτέλεσμα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προκύψῃ μηχανικῶς, ὁσηδῆποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ καταβληθευσμένη δύναμις. Ἡ Γῆ δὲν στρέφεται, ὡς ἡ ὄρνις εἰς τὴν σουβλάν, περὶ ὑλικὸν ἄξονα, τὸν ὁποῖον δύναται πᾶς τις νὰ λάβῃ εἰς χεῖρας ἢ νὰ μετατοπίσῃ κατὰ βούλησιν. Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμήδους ζητηθὲν ὑπομόχλιον καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ I. T. Μάστωνος ἐπινοηθεῖς

μοχλὸς ἦσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν παραβόλων τούτων μηχανικῶν, ἡ δημιουργία νέου ἄζονος ἦτο δυνατόν, καὶ μάλιστα ὅχι καὶ πολὺ δύσκολος.

Ὅπως δὲ ποτε ἀφοῦ οὗτοι ἐφαίνοντο ἐπιμένοντες νὰ κρατήσωσιν ἀπόκρυφον τὴν ἐφεύρεσίν των ταύτην μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, κατ' ἀνάγκην ἔπρεπεν οἱ ἄλλοι νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπακολουθημάτων αὐτῆς.

Τοῦτο δὲ καὶ ἐπραξάν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ὅλου τοῦ κόσμου, ὑπομιμνήσκοντα τοὺς εἰδότες καὶ διδάσκοντα τοὺς ἀμαθεῖς τίνα τ' ἀποτελέσματα, ἅτινα προέρχονται ἐκ τοῦ σχεδὸν καθέτου τοῦ ἄζονος τοῦ Διὸς ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς τροχιάς του.

Ὁ Ζεὺς, ἀποτελῶν ὡς καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Γῆ, ὁ Ἄρης, ὁ Κρόνος, ὁ Οὐρανὸς καὶ ὁ Ποσειδῶν μέρος τοῦ Ἡλιακοῦ συστήματος κινεῖται εἰς ἀπόστασιν διακοσίων περίπου ἐκατομμυρίων λευγῶν ἀπὸ τῆς κοινῆς ἐστίας, ἔχων ὅγκον χιλιάς τετρακοσίας φορὰς περίπου μεγαλύτερον τοῦ ὅγκου τῆς Γῆς.

Ἄν λοιπὸν ὑπάρχει «διὸς ζώη», ἂν δηλαδὴ ὑπάρχουσι κάτοικοι ἐν τῷ πλανήτῃ Διί, ἔχουσιν οὗτοι τὰ ἐξῆς βέβαια πλεονεκτήματα:

Καὶ ἐν πρώτοις, κατὰ τὴν ἡμερησίαν περιστροφὴν τοῦ Διὸς, τελουμένην εἰς ἐννέα μόνον ὥρας καὶ πεντήκοντα πέντε λεπτά, αἱ ἡμέραι εἰσὶ διαρκῶς ἴσαι ἐπὶ οἰουδήποτε πλάτους, ἦτοι τῆς μὲν ἡμέρας ἡ διάρκεια εἶναι 4 ὥραι καὶ 77 λεπτά, τῆς δὲ νυκτὸς ὁμοίως 4 ὥραι καὶ 77 λεπτά.

«Νὰ λαμπρὸν πρᾶγμα δι' ἀνθρώπους ἔχοντας τάξιν. Θὰ καταγοητευθῶσιν ὑποτασσόμενοι εἰς τοιοῦτους κανόνας!» περετῆρησαν οἱ παραδεχόμενοι τὴν ὑπαρξίν των Διίων.

Τὸ αὐτὸ λοιπὸν θὰ συνέβαινε καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς, ἂν ὁ πρόεδρος Βαρβικᾶν ἤθελε πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιόν του, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐπειδὴ ἡ περὶ τὸν νέον ἄζονα περιστροφὴ τῆς Γῆς χρονικῶς δὲν ἤθελεν αὐξηθῆ, οὔτε ἐλαττωθῇ, εἰκοσιτέσσαρες δὲ ὥραι θὰ ἐχώριζον πάντοτε δύο ἀλλεπαλλήλους μεσημβρίας, αἱ νύκτες καὶ αἱ ἡμέραι θὰ ἦσαν ἀκριβῶς δωδεκάωροι ἐν οἰωδήποτε σημείῳ τῆς γῆς. Τὸ λυκαυγὲς καὶ τὸ λυκόφως θὰ ἐμήκυνον τὰς ἡμέρας κατ' ἴσον πάντοτε χρόνον, καὶ ἠθέλομεν ζῆ ἐν διαρκείᾳ ἡμερίᾳ, οἷαν ἔχομεν πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς μόνον τὴν 9 Μαρτίου καὶ τὴν 9 Σεπτεμβρίου ὅτε τὸ φωτεινὸν ἄστρον διαγράφει τὴν φαινομένην καμπύλην του ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τοῦ Ἰσημερινοῦ.

«Τὸ περιεργότατον ὅμως καὶ ἐξ ἴσου σπουδαῖον κλιματολογικὸν φαινόμενον, προσέθετον εὐλόγως οἱ ἐνθουσιώδεις ὑπέρμαχοι τῆς μεταβολῆς, θὰ εἶνε ἡ ἔλλειψις τῶν ὥρων τοῦ ἔτους!»

Τῶντι, αἱ ἐτήσιοι αὐταὶ μεταλλαγαί, αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὰ ὀνόματα ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον, χειμῶν, προέρχονται ἐκ τῆς κλίσεως τοῦ ἄζονος ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐκλειπτικῆς. Οἱ Διοὶ ἀγνοοῦσι τὰς ὥρας ταύτας, ὅθεν καὶ οἱ Γῆνιοι θὰ τὰς λησμονήσωσιν. Ἀφ' ἧς δὲ στιγμῆς ὁ νέος ἄζων θὰ εἶνε κάθετος ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς, θὰ ἐκλίπωσι πλέον καὶ αἱ κατεψυγμέναι καὶ αἱ διακεκαυμέναι ζῶναι, καὶ ἡ Γῆ θὰ ἔχη μίαν μόνον ζώνην εὐκρατον.

Καὶ ἰδοὺ διὰ ποῖον λόγον:

Τί εἶνε διακεκαυμένη ζώνη; Εἶνε τὸ τμήμα τῆς γῆνης ἐπιφανείας τὸ περιλαμβανόμενον μετὰξὺ τοῦ τροπικοῦ τοῦ Καρκίνου καὶ τοῦ τροπικοῦ τοῦ Αἰγόκερω. Πάντα τὰ σημεῖα τῆς ζώνης ταύτης ἔχουσι τοῦτο τὸ ἰδιόζον, ὅτι βλέπουσι δις τοῦ ἔτους τὸν ἥλιον εἰς τὸ ζενίθ αὐτῶν, ἦτοι εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ των, ἐνῶ εἰς τὰ σημεῖα τῶν τροπικῶν τὸ φαινόμενον τοῦτο μόνον ἀπαξ τοῦ ἔτους συμβαίνει.

Τί εἶνε εὐκρατος ζώνη; Τὸ μέρος τῆς Γῆς τὸ ὑποῖον περιλαμβάνει τὰς μετὰξὺ τῶν τροπικῶν καὶ τῶν Πολικῶν κύκλων χώρας, ἀπὸ τῆς 23°28' μέχρι τῆς 66°52' Πλάτους, εἰς τὰς ὑποίας ὁ ἥλιος ἀνέρχεται μὲν καθ' ἐκάστην ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος, ἀλλ' οὐδέποτε φθάνει ὑψόμενος μέχρι τοῦ Ζενίθ.

Τί δ' εἶνε κατεψυγμένη ζώνη; Αἱ περὶ τοὺς Πόλους χώραι ἐκεῖναι τὰς ὑποίας ὁ ἥλιος ἐγκαταλείπει παντελῶς ἐπὶ τίνα χρόνον, ἐν αὐτῷ τῷ Πόλῳ παρατεινόμενον καὶ μέχρις ἐξ μηνῶν.

Εὐνόητον λοιπὸν καθίσταται ἐκ τούτων ὅτι ἐπακολουθήμα τῆς διαφορᾶς τοῦ ὕψους, εἰς ὃ φθάνει ὁ ἥλιος ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος εἶνε ἐν μὲν τῇ διακεκαυμένῃ ζώνῃ θερμότης ὑπερβολικὴ, ἐν τῇ εὐκράτῳ θερμότης μετρία, ποικιλοῦσα ὅμως ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τῶν τροπικῶν καὶ τέλος ἐν τῇ κατεψυγμένῃ ὑπερβολικὸν ψῦχος ἀπο τῶν Πολικῶν κύκλων μέχρι τῶν Πόλων.

Τὸ κάθετον ὅμως τοῦ ἄζονος ἤθελε μεταβάλλῃ τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς. Ὁ ἥλιος ἀπαρεγκλίτως θὰ ἔμενεν ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἰσημερινοῦ, διαγράφων καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐπὶ δώδεκα ὥρας καθ' ἐκάστην τὴν τακτικὴν τροχίαν του καὶ ἀνερχόμενος πρὸς τὸ κατακόρυφον σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ, μέχρις ἀποστάσεως ἀπ' αὐτοῦ ἴσης πρὸς τὸ πλάτος ἐκάστου τόπου, ἐπομένως τόσον ὑψηλότερα ὅσον ὁ τόπος οὗτος εἶνε πλησιέστερος πρὸς τὸν Ἰσημερινόν. Οὕτω εἰς τοὺς τόπους τοὺς κειμένους εἰς τὴν εἰκοστὴν μοῖραν πλάτους, ὁ ἥλιος θ' ἀνῆρχετο καθ' ἐκάστην μέχρις ἐβδωμήκοντα μοιρῶν ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος, εἰς τοὺς τόπους τοὺς κειμένους εἰς τὴν τεσσαρκακοστὴν ὀγδόην

μοῖραν. μέχρι τεσσαράκοντα δύο μοιρῶν καὶ εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἐπὶ τῆς ἐξηκοστῆς ἐβδόμης μοῖρας, μέχρις εἴκοσι τριῶν μοιρῶν. Αἱ δὲ ἡμέραι θὰ εἶχον τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς διάρκειαν μετροῦμεναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὅστις θ' ἀνέτελλε καὶ θὰ ἔδυεν ἀνὰ πᾶσαν δωδεκάτην ὥραν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος.

«Πόσον ὠφέλιμον εἶνε αὐτό! ἔλεγον οἱ φίλοι τοῦ προέδρου Βαρβικάν. Ἐκαστος, ἀναλόγως

πλέον ἐπὶ τοῦ στερεώματος τινὰς τῶν ἀστερισμῶν καὶ τῶν ἀστέρων, οὓς πρότερον ἔβλεπε, ὁ δὲ ποιητὴς δὲν θὰ ἠδύνατο πλέον νὰ χρησιμοποιοῖ εἰς τοὺς στίχους του τὰς μακρὰς ἡμέρας τοῦ θέρους καὶ τὰς ἀπεράντους νύκτας τοῦ χειμῶνος· ἀλλ' ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν ἡ ὠφέλεια θὰ ἦτο μεγίστη.

«Περιπλέον, ἐπανελάμβανον αἱ εἰς τὸν πρόεδρον Βαρβικάν ἀφωσιωμέναι ἐφημερίδες, ἀφ' οὗ

Ζήτω, ζήτω ὁ Μάστων! (σελ. 261)

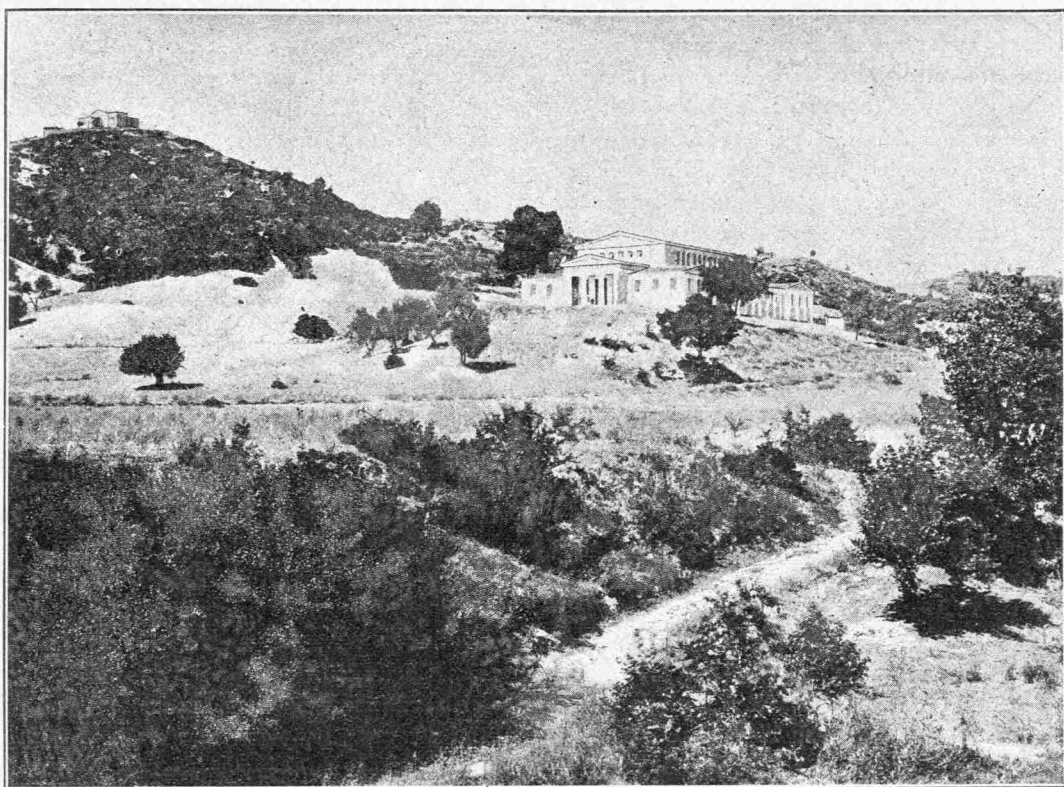
τῆς ιδιοσυγκρασίας του, θὰ ἠμπορῇ νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἀμετάβλητον κλίμα τὸ ὠφελοῦν εἰς τοὺς κατάρρους καὶ τοὺς ρευματισμούς του, ἀφοῦ θὰ εἶνε ἄγνωστοι πλέον εἰς τὴν σφαῖράν μας αἱ σημεριναὶ δυσάρεστοι μεταβολαὶ τῆς θερμοκρασίας.»

Ἐν συντομίᾳ, ὁ πρόεδρος Βαρβικάν καὶ οἱ περὶ αὐτόν, νεώτεροι Τιτᾶνες, ἐπεχειροῦν τὴν μεταβολὴν τῆς καταστάσεως, τῆς καθεστηκυίας ἀφ' ὅτου ἡ γῆνιν σφαῖρα, κλίνουσα ἐπὶ τῆς τροχίας της, συνεπυκνώθη καὶ ἐσχημάτισε τὴν Γῆν, ὅποια εἶνε σήμερον.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ ἀστρονόμος δὲν θὰ ἔβλεπε

καὶ ἡ παραγωγή τῶν προϊόντων τῆς γῆς θὰ τακτοποιηθῇ, ὁ ἀγρονόμος θὰ δύναται νὰ ἐκλέγῃ τὴν κατάλληλον θερμοκρασίαν δι' ἕκαστον φυτόν.

— Ἐχει καλῶς! ἀπῆντων τὰ ἐχθρικῶς διακείμενα φύλλα, ἀλλὰ μήπως δὲν θὰ ἔχωμεν πάντοτε βροχάς, χαλάζας, τρικυμίας, καταιγίδας, σίφωνας, καὶ πάντα ἐνὶ λόγῳ τὰ μετεωρολογικὰ φαινόμενα, τὰ ὅποια μεγίστας καταστροφὰς φέρουσιν ἐνίοτε εἰς τὰς συγκομιδὰς καὶ ἐπομένως καὶ εἰς τὰς περιουσίας τῶν καλλιεργητῶν;

ΤΟ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

(Ἐκ φωτογραφίας τῶν Ἀδελφ. Ρωμαϊδῶν)

— Ἀναμφιδόλως, ἀπεκρίνοντο ἐν χορῷ οἱ φίλοι, ἀλλ' αἱ καταστροφαὶ αὗται θὰ εἶνε πιθανῶς σπανιώτεραι, ἔνεκα τῆς κλιματολογικῆς τάξεως ἣτις θὰ ἐμποδίζῃ τὰς διαταράξεις τῆς ἀτμοσφαιρας! Ναί! ἡ ἀνθρωπότης μεγάλως θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν νέαν ταύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἣτις θ' ἀποτελέσῃ ἀληθῆ μεταμόρφωσιν τῆς γῆινης σφαίρας! ἡ δὲ ἐταιρεία Βαρβικῶν καὶ Σα θὰ προσφέρῃ μεγίστην ἐκδούλευσιν καὶ εἰς τὴν παρούσαν καὶ εἰς τὰς μελλούσας γενεάς, καταργούσα πλὴν τῆς ἀνισότητος τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν, τὴν ὀχληρὰν ποικιλίαν τῶν ὥρων τοῦ ἔτους! Διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης, ὡς ἔλεγεν ὁ Μιχαήλ Ἀρδάν, ἡ γῆινη σφαῖρα ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει κατὰ τόπους ἡ ὑπερβολικὸς καύσων ἢ ὑπερβολικὸν ψύχος, θὰ παύσῃ πλέον τοῦ νὰ εἶνε ὁ πλανήτης τῶν κατάρρων καὶ τῶν περιπνευμονιῶν. Ἄν δὲ κανεὶς κρυολογήσῃ, αὐτὸς θὰ πταίῃ, διότι εὐκολον εἰς πάντα θὰ εἶνε νὰ ἐκλέγῃ ὡς τόπον κατοικίας του, τὸν καταλληλότετον εἰς τοὺς βρόγχους του!»

Ὁ δὲ Ἡλῖος τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 27 Δεκεμβρίου ἐδημοσίευσεν εὐγλωττότατον ἄρθρον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐπίλογος εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Τιμὴ εἰς τὸν πρόεδρον Βαρβικῶν καὶ τοὺς συναδέλφους του! Οἱ τολμηταὶ οὗτοι οὐ μόνον θὰ προσαρθήσωσιν οὕτως εἰπεῖν νέαν ἐπαρχίαν

εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἥπειρον, ἐπεκτείνοντες οὕτω τὸ ἤδη εὐρύτατον κράτος τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ καὶ θὰ καταστήσωσι τὴν Γῆν ὑγιεινότεραν καὶ εὐφροωτέραν, διότι εὐθὺς μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν θὰ γίνεταί ἡ σπορά, ὁ δὲ σπόρος θὰ βλαστάνῃ τάχιστα, ἀφ' οὗ δὲν θὰ ἐπέρχεται ἀργοπορία ἔνεκα τοῦ χειμῶνος! Οὐ μόνον δ' ὁ ἀνθρακικὸς πλοῦτος τῆς Γῆς θ' αὐξήσῃ διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν νέων λιθανθρακῶνων, δι' ὧν ἐπὶ μακρὰ ἔτη θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ κατανάλωσις τῆς ἀπαραιτήτου ταύτης ὕλης, ἀλλὰ καὶ οἱ κλιματολογικοὶ ὅροι τῆς ἡμετέρας σφαίρας θὰ μεταβληθῶσιν ἐπὶ τὰ βελτίω! Ὁ Βαρβικῶν καὶ οἱ συνάδελφοί του θὰ μεταβάλωσι τὸ ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ, ἐπὶ μεγίστη ὠφελείᾳ τῶν ὁμοίων των! Τιμὴ εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους οἵτινες μέλλουσι νὰ καταλάβωσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τοῖς εὐεργέταις τῆς ἀνθρωπότητος!»

Θ'.

Ὅπου ἐπιφαίνεται εἰς ἀπὸ μηχανῆς θεὸς Γαλλικῆς καταγωγῆς.

Τοιαῦται λοιπὸν ἔμελλον νὰ εἶνε αἱ ὠφέλειαι ὅσαι θὰ προήρχοντο ἐκ τῆς μεταβολῆς, ἣν ὁ πρόεδρος Βαρβικῶν ἔμελλε νὰ φέρῃ εἰς τὸν περιστροφικὸν ἄξονα. Εἶνε γνωστὸν ἄλλως ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐν ἐλαχίστῳ μόνον μέτρῳ ἔμελλε νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν περὶ τὸν ἥλιον περιστροφήν

τοῦ ἡμετέρου πλανήτου· ἡ Γῆ θὰ ἐξηκολούθει νὰ διαγράφῃ τὴν ἀπαρέγκλιτον τροχίαν τῆς ἀνὰ τὸ ἄπειρον, οἱ δὲ νόμοι τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους δὲν θὰ ὑφίσταντο ἐπαισθητὴν τινα ἀλλοίωσιν.

Τὰ ἐπακολουθήματα τῆς μεταβολῆς τοῦ ἄξονος παρήγαγον ὡς εἰκός, καταπληκτικὴν αἰσθησιν, ἅμα ὡς ἐγένοντο γνωστὰ ἀνὰ τὴν ὑψηλίον. Καὶ κατ' ἀρχὰς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἡκούσθη τὸ πρόβλημα τοῦτο τῆς ὑψηλῆς μηχανικῆς. Ἡ προσδοκία τῆς ἀπολαύσεως κλίματος διηνεκοῦς σταθερότητος καὶ ἀναλόγως ἐκάστου τόπου «κατὰ βούλησιν τῶν καταναλωτῶν», ἦτον εἰς ἄκρον σαγηνευτικὴ· ἡ ιδέα δὲ ὅτι πάντες οἱ θνητοὶ θὰ ἠδύναντο νὰ ἀπολαύσῃ τὸ αἰδίον ἐκεῖνο ἔαρ, ὅπερ περιγράφουσιν οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ ὡς ὑπάρχον ἐν ταῖς Νήσοις τῶν Μακάρων, καὶ ὅτι θὰ ἠδύναντο μάλιστα νὰ ἐκλέγῃσι κατὰ βούλησιν ὑποσημειώσεων ἢ θερμότερον ἔαρ, ἐξῆλπε καὶ τῶν ἀπαθεστάτων τὴν φαντασίαν. Ἀλλ' ἡ θέσις τοῦ νέου ἄξονος περὶ τὸν ὁποῖον θὰ ἐτελεῖτο τοῦ λοιποῦ ἡ ἡμερησία περιστροφὴ τῆς Γῆς ἦτο ἀπόρητον, ὅπερ οὔτε ὁ πρόεδρος Βαρβικάν, οὔτε ὁ λοχαγὸς Νίκολ, οὔτε ὁ I. T. Μάστων ἐφαίνοντο διατεθειμένοι νὰ φανερώσῃσι εἰς τὸ κοινόν. Ἐμελλον νὰ τὸ ἀποκαλύψῃσι πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ μετ' αὐτήν; Τοῦτο καὶ μόνον ἤρκει διὰ νὰ καταλάβῃ ἀνησυχία τις τὴν κοινὴν γνώμην.

Ἐπειτα καὶ μία ἀπορία ἐπῆλθεν εἰς ὅλων τὸν νοῦν, τὴν ὁποίαν μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐσχολίασαν αἱ ἐφημερίδες, ἡ ἐξῆς: διὰ τίνος μηχανικοῦ μέσου θὰ παρήγετο ἡ μεταβολὴ αὕτη, ἥτις προφανῶς ἀπῆτει τὴν χρῆσιν τεραστίας δυνάμεως;

Ἡ Ἀγορά, σπουδαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα τῆς Νέας Ὑόρκης, παρετήρησεν εὐλογώτατα περὶ τούτου τὰ ἀκόλουθα:

« Ἄν ἡ Γῆ δὲν ἐστρέφετο περὶ ἄξονα, μικρὰ τις σχετικῶς ὥθησις θὰ ἤρκει ἴσως νὰ μεταδώσῃ εἰς αὐτὴν περιστροφικὴν κίνησιν περὶ ἄξονα αὐθαιρέτως ὁρισθέντα· ἀλλ' αὕτη δύναται νὰ παρομοιωθῇ πρὸς τεραστίον γυροσκόπον, κινούμενον μετὰ μεγίστης ταχύτητος, φυσικὸς δὲ νόμος ἀπαιτεῖ ὅπως παρόμοιον ὄργανον τείνῃ νὰ στρέφεται διηνεκῶς περὶ τὸν αὐτὸν ἄξονα, ὡς ὕλκως ἀπέδειξεν τοῦτο τὰ περίφημα πειράματα τοῦ Λέοντος Φουκῶ. Ὅθεν θὰ εἶνε δύσκολον, ἂν μὴ ἀδύνατον, νὰ ἐπιτευχθῇ τοιαύτη παρέκκλισις. »

Ἡ παρατήρησις ἦτο ὀρθοτάτη, ἀλλὰ δὲν περιωρίσθησαν εἰς μόνην αὐτήν. Μετὰ τὸ τεθὲν ζήτημα περὶ τῆς δυνάμεως τῆς ὁποίας θὰ ἐγίνετο χρῆσις ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τῆς *Ἐκμεταλλευτικῆς* τοῦ Β. Πόλου *Ἐταιρίας*, ὅχι ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρον ἦτο νὰ γνωσθῇ ἂν ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς θὰ ἐπῆρχετο ἀνεπαισθητῶς ἢ βιαίως. Καὶ

ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἀνεφύετο τὸ ζήτημα, μὴ θὰ ἐπηκολούθουν ἄρα γε φοβεραὶ καταστροφαὶ ἐπὶ τῆς γῆϊνης ἐπιφανείας, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἐπραγματοῦτο ἡ μεταβολὴ τοῦ ἄξονος διὰ τῶν ἀγώνων τῆς ἐταιρίας Βαρβικάν καὶ Σα;

Ὁμολογουμένως ἐνυπῆρχον ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ ζητήματος τούτου πολλὰ τ' ἀνησυχούντα καὶ συνταράσσοντα οὐ μόνον τοὺς σοφοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀμαθεῖς τῶν Δύο Κόσμων. Ἡ σύγκρουσις ὁπωσδήποτε εἶνε πάντοτε σύγκρουσις, δὲν εἶνε δὲ καὶ πολὺ εὐχάριστον πρᾶγμα νὰ αἰσθανθῇ τις τὸν κτύπον ἢ καὶ τὸν ἀντίκτυπον αὐτῆς. Καὶ ἀληθῶς οἱ εἰσηγῆται τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἐφαίνοντο ὅτι δὲν ἔλαβον ποσῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ἀναστατώσεις, τὰς ὁποίας τὸ ἔργον τῶν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλανήτου ἡμῶν, ἀποβλέποντες εἰς μόνους τὰς ἐξ αὐτοῦ ὠφελείας. Τούτου ἕνεκα οἱ Εὐρωπαῖοι πληρεξούσιοι, ὑπὲρ ποτε ἐξωργισμένοι διὰ τὴν ἡττάν των, καὶ ἀπόφασιν ἔχοντες νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς περιστάσεως ταύτης, εἰργάσθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιτηδειότητος ἵνα ἐξερεθίσῃσι τὴν κοινὴν γνώμην κατὰ τοῦ προέδρου τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω ὅτι ἡ Γαλλία, οὐδεμίαν διατυπώσασα ἀξίωσιν ἐπὶ τῶν πολικῶν χωρῶν, δὲν εἶχε συνταχθῇ μετὰ τῶν μετασχουσῶν τοῦ πλειστηριασμοῦ Δυνάμεων. Ἀλλὰ καίτοι ἐπισήμως ἡ Γαλλία δὲν ἀνέμιχθη εἰς τὸ ζήτημα, Γάλλος τις ὅμως, ὡς εἴπομεν ἤδη, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Βαλτιμόρην, ἵνα παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύγγγους δι' αὐτὸν καὶ ἰδίαν του εὐχαρίστησιν τὰς διαφόρους φάσεις τῆς γιγαντιαίας ἐκείνης ἐπιχειρήσεως.

Ὁ Γάλλος οὗτος ἦτο μηχανικὸς ἀνῆκων εἰς σῶμα τῶν μεταλλουργῶν ἡλικίας τριάκοντα πέντε ἐτῶν τὸ πολὺ. Ἀξιώθεις τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐν ταῖς εἰσιτηρίαις ἐξετάσεσιν εἰς Πολυτεχνικὴν Σχολήν, ἀριστεύσας δ' ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς ἀπολυτηρίαις, ἐθεωρεῖτο ὡς μαθηματικὸς πρώτης δυνάμεως, ἀνώτατος πιθανώτατα τοῦ I. T. Μάστωνος ὅστις, καθὼ ἐξοχὸς λογιστὴς μόνον καὶ οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἐν συγκρίσει πρὸς αὐτόν, ὅτι ὁ Λεθεριέ συγκρινόμενος πρὸς τὸν Λαπλὰς ἢ τὸν Νεύτων.

Ὁ μηχανικὸς οὗτος — καὶ τοῦτο δὲν τὸν ἐξημίου — ἦτο πνευματώδης, ιδιόρρυθμος, καὶ τοὺς τρόπους πρωτυπότητος, ὅποιοι εἶναι πολλοὶ μὲν τῶν ἐκ τῆς σχολῆς τῶν Γεφυρωτῶν ἀποφοιτώντων, ὀλίγιστοι δὲ ἐκ τῆς Μεταλλουργικῆς. Τὰς ιδέας αὐτοῦ ἐξέφραζε καθ' ἰδιότυπον ὅλως καὶ ἀστείωτατον τρόπον. Συνομιλῶν μετὰ τῶν οἰκείων του καὶ περὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐπιστημονικῶν θεμάτων, εἶχε τὴν στομυλίαν Παρισινοῦ *μοσχομάργα*. Τῷ ἤρσκον αἱ εἰκονικαὶ

καὶ ἐκφραστικαὶ λέξεις καὶ φράσεις τῆς δημό-
δους, αἵτινες ἄλλως ἔγειναν ταχέως τοῦ συρμοῦ,
εἰσαχθεῖσαι καὶ εἰς τὴν γραφομένην· καὶ ὅπως
ἐπιτείνῃ τὴν ἐκφρασιν αὐτῶν τὰς περιέβαλλεν
ἐνίοτε παιγνιωδῶς διὰ κλασσικῆς τηβένου, πα-
ραφράζων αὐτὰς εἰς κλασσικὴν δῆθεν γλῶσσαν.
Οἱ ἀκούοντες αὐτὸν ὁμιλοῦντα ἐν ὅλῃ τῇ εἰθι-
σμένῃ ἀφελείᾳ του, θὰ ὑπέθετον ὅτι βαρέως
ἔφερε τὸν ζυγὸν τῶν ἀκαδημαϊκῶν τύπων, εἰς
τῶν ὁποίων τὸ κράτος ὑπέκυπτε κατ' ἀνάγκην
καὶ μετὰ δυσκολίας μόνον ὁσάκις ἔγραφεν. Φι-
λοπονώτατος ὅμως ἡδύνατο ἐπὶ δέκα ὁλοκλή-

ρους ὥρας νὰ καθήται πρὸ τοῦ γραφείου του,
τροχάδην γράφων σελίδας ἀλγεβρικῶν τύπων,
μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, μεθ' ἧς ἄλλοι γρά-
φουσιν ἀπλᾶς ἐπιστολάς. Ἀρίστην δὲ ἀναψυχὴν,
μετὰ πολὺν χρόνον μαθηματικὴν ἐργασίαν, ἐθεώρει
τὸ οὐίστ, ὅπερ ἔπαιζε μετρίως, ἂν καὶ εἶχεν
ὑπολογίσῃ ὅλους τοὺς δυνατοὺς συνδυασμοὺς
αὐτοῦ, ἔπρεπε δὲ ν' ἀκούῃ τις αὐτόν, ὅταν ἐπρό-
κειτο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διανομὴν ὃ ἐκ τῶν συμ-
παικτόρων κοινῶς καλούμενος «ἄψυχος» ἀνα-
φωνοῦντα μὲ τὰ ἀρχαῖα δῆθεν ἐλληνικά του·
«Ἡ χεὶρ ἐστὶ τῷ τεχνεῷτι».

(Jules Verne)

Ἔπεται συνέχεια

Ο ΟΝΟΣ

Συνίξις καὶ τέλος· ἴδε σελ. 260

Εἰς τὴν βόρειον Εὐρώπην καὶ ἐν γένει εἰς χώ-
ρας ὅπου ὄνοι δὲν ὑπάρχουσι διὰ λόγους τοὺς
ὁποίους ἐξεθέσαμεν ἤδη ἀνωτέρω τί κάμνει ἄρα
γε ὁ κόσμος ἐν ἐλλείψει ὄνων; Περιττὸν νὰ σᾶς
εἰπῶ ὅτι ἡ ἐλλείψις τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ μιᾶς πό-
λεως δίδει εἰς αὐτὴν ὅψιν ὅλως ἰδιάζουσιν,
ψυχράν, στενοχωρημένην. Οἱ μικρόσωμοι πυκνό-
μαλλοι ἵπποι τῶν βορείων χωρῶν, (ponneys),
καίτοι μικρότεροι καὶ αὐτῶν τῶν ὄνων, εἶνε ζῶα
πολύ ἀπαιτητικώτερα, ὧν ἡ συντήρησις καθί-
σταται τόσον πολυδάπανος, ὥστε δὲν δύνανται
νὰ ἀναπληρώσωσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τὸ κενὸν τὸ
ὁπῖον ἀφίνει ὁ ὀλιγαρκὴς καὶ καρτερικὸς ὄνος.

Παντοῖα μέσα ἐσοφίσθησαν οἱ ἄνθρωποι εἰς
ἀντικατάστασιν τῶν. Ἐν τῇ βορείᾳ Εὐρώπῃ
ζευγνύουσι κύνας μεγαλοσώμους εἰς ἀμαξίδια
μικρῶν διαστάσεων οἱ γαλακτοπῶλαι, οἱ ὀπω-
ροπῶλαι καὶ λοιποὶ μικροπωληταί. Οἱ ποιμένες
τῶν παρὰ τὸν πόλον χωρῶν, νομάδες ὡς οἱ ἡμέ-
τεροι βλαχοποιμένες, μετακομίζουσι τὰς σκηνάς
τῶν, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἔχουσιν ἐπὶ τῆς βό-
χεως ἐλάφου, (τῆς ταρανδοῦ ἢ ῥέννου καλουμέ-
νης). Εἰς τὰ ὁροπέδια τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς οἱ
ἄνθρωποι μεταχειρίζονται ἀντὶ τοῦ ἄχθοφόρου
ὄνου τὸ λάμα, ζῶον καμηλοειδές, ἔχον τὸ ἀνά-
στημα τοῦ ὄνου. Δυστυχῶς ὅμως τὸ λάμα (ἢ
ὡς λέγεται ὑπὸ τινων τὸ καμηλοπρόβατον) δὲν
εἶνε τόσον ἡμερον καὶ εὐάγωγον ὅσον τὸ παρι-
στάει ἡ ἱστορία τοῦ Ῥοβινσώνας ἐπὶ τῆς νήσου
του, οὔτε ἀνέχεται ὡς ὁ ὄνος μετὰ ἀγίας ὑπο-
μονῆς τὰς ὁμότητας τῶν ὀνηλατῶν. Ἀποδείξει
ὅτι καὶ τὸ λάμα δὲν ἀντικαθιστᾷ δεόντως τὸν
ὄνον εἶνε ὅτι εἰς τινὰ μεταλλεῖα τῶν τόπων
ἐκείνων μετεχειρίζοντο ἄλλοτε πρὸς μετακομί-
σιν τῶν ὀρυκτῶν τί νομίζετε; Πρόβατα!

Ἡδυνάμην νὰ σᾶς ἀπαριθμήσω τὸν κατὰ λό-
γον ὄλων τῶν ζῶων τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται

ὁ ἄνθρωπος πρὸς μετακομίσειν πραγμάτων, ἀπὸ
τοῦ ἐλέφαντος καὶ τῆς καμήλου μέχρι τοῦ προ-
βάτου καὶ τοῦ κυνός, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι
πάντοτε τὸ αὐτό· ὁ «ἀδάμας», ὁ «μαργαρίτης»
τῶν ἀχθοφόρων κτηνῶν ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι
πάντοτε ὁ ὄνος.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐξετίμων πολὺ περισσότερον τὸν
«μαργαρίτην» τοῦτον τοῦ βασιλείου τῶν ζῶων
καὶ τὰς ἀρετάς του παρὰ οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι.

Σπανίως εὐρίσκονται σήμερον παρατηρηταί
τῆς φύσεως ἀρκοῦντως ὀξυδερκεῖς ὥστε νὰ βλέ-
πωσι τὰ πράγματα ὅπως πράγματι εἶνε.

Ἐνῶ οἱ αἰμοβόροι κατακτηταὶ χωρῶν, οἱ τύ-
ραννοι τῆς ἀνθρωπότητος καὶ οἱ καταστρέφοντες
διὰ τῶν πολέμων χιλιάδας ἀθῶων ἀνθρώπων
ἡγεμόνες ἐλαύνουσιν ἔφιπποι, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς
εἰσέρχεται εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν ἐπὶ πώλου ὄνου,
τοῦ συμβόλου τῆς ταπεινότητος, τῆς μετριοφρο-
σύνης, τῆς ὑπομονῆς. Ὁ Ὀμηρος θαυμάζει πρὸ
παντὸς τὸ ἐπίμονον καὶ ἀτάραχον τοῦ ὄνου καὶ
συγκρίνει τοὺς καταδιώκοντας τὸν Αἴαντα Τρῶας
πρὸς μικροὺς παῖδας θραύοντας εἰς μάτην τὰς
βάθδους τῶν ἐπὶ ὄνου βόσκοντος καὶ ἡρέμα ἀπερ-
χομένου τῆς βοσκῆς χωρὶς νὰ δίδῃ προσοχὴν εἰς
τοὺς βαθδισμοὺς τῶν.

Βεβαίως εἰς τὰς σημερινὰς αἰθούσας θὰ ἦτο
πολὺ ῥισκοκίνδυνον νὰ συγκρίνωμεν τὸν δεῖνα
σπαθοφόρον ἥρωα πρὸς ὄνον, ἵνα χαρακτηρίσω-
μεν τὴν βραδύτητα καὶ ψυχραιμίαν τῆς ἐκ τῆς
μάχης ὑποχωρήσεώς του. Οἱ στρατιωτικοὶ ὅμως
θὰ εὕρωσι τὴν παραβολὴν ἐπιτυχεστάτην διότι
ἐν τῇ στρατηγικῇ τέχνῃ ἡ βραδεῖα καὶ εὐμέ-
θοδος, ἢ μὴ εἰς ἄτακτον φυγὴν τρεπομένη ὑπο-
χώρησις θεωρεῖται πολὺ δυσκολωτέρα καὶ ἀπαι-
τεῖ περισσότεραν ἀνδρείαν παρὰ ἡ θορυβώδης
ἐφοδος· καὶ ὁ Ὀμηρος λέγων ὅτι ὁ Αἴας ὀπι-
σθοχώρει ἐκ τῆς μάχης, οὐχὶ ὡς λαγὼς, ἀλλ'